

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 9Csp/54/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1719202312
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Lapšanská
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2024:1719202312.4

Uznesenie

č. k.: 9Csp/54/2019-

Okresný súd Pezinok v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, D., zastúpený: Advokátska kancelária - E. F., s. r. o., IČO: 50 663 160, so sídlom Za Šestnástkou 17, Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Stavebné bytové družstvo občanov so sídlom v Pezinku, so sídlom Na Bielenisku 4, Pezinok, IČO: 00 170 364, zastúpený: Advokátska kancelária Machová s.r.o., so sídlom Sasinkova 886/16, 909 01 Skalica, IČO: 36 864 544, o nesprávne vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu, takto

rozhodol:

č. k.: 9Csp/54/2019-

Sťažnosť žalovaného proti uzneseniu č. k. 9Csp/54/2019-220 zo dňa 08.08.2023 sa zamietla.

odôvodnenie:

č. k.: 9Csp/54/2019-

1 Právoplatným rozsudkom č. k. 7CoCsp/1/2021-205 zo dňa 29.03.2023 Krajský súd v Bratislave o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že (i) žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a (ii) žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

2 Uznesením č. k. 9Csp/54/2019-220 zo dňa 08.08.2023 súd o výške nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 196,28 €, k rukám jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. V odôvodnení okrem iného uviedol, že vyčíslenie trov konania súdu predložené nebolo. Súd za tarifnú hodnotu považoval výšku peňažného plnenia v sume 100,- € a postupom podľa § 10 ods. 1 vyhlášky vypočítal základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 16,60 €. Žalovanému bola priznaná náhrada za šesť úkonov právnej služby, a to prevzatie a prípravu zastúpenia dňa 26.02.2020; vyjadrenie k žalobe zo dňa 26.02.2020; duplika zo dňa 26.05.2020; účasť na pojednávaní v trvaní 01:10 hod. dňa 07.10.2020; vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 25.11.2020; odvolacia duplika zo dňa 07.01.2021 (6 x po 16,60 €) a režijný paušál v sume 63,97 €. Keďže právny zástupca žalovaného je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady o túto daň. Celkovo tak bola žalovanému priznaná náhrada trov v sume 196,28 €.

3 Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť žalovaný. Svoju sťažnosť odôvodnil tým, že žalobca sa nedomáhal zaplatenia sumy 100,- € tak, ako ustálil súd, teda predmetom sporu nebol žiadny ocniteľný nárok a už vôbec nie s hodnotou 100,- €, ktorú svojvoľne určil súd, ale žalobca sa domáhal určenia nesprávneho vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu s tým, že tento predmet sporu nie je možné subsumovať pod akékoľvek peňažné plnenie, a teda potom ani za tarifnú hodnotu, z ktorej by následne bolo možné následne vyčísliť základnú sadzbu tarifnej odmeny. Predmetom sporu nebolo žiadne zaplatenie pohľadávky, ani vyčíslená hodnota sporu, ale určenie, že vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu nie je správne. Podanou žalobou sa teda nemalo a ani nemohlo priamo priznať právo, ktorého hodnota je vyjadriteľná v peniazoch. Súd tak mal postupovať v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky a za základnú sadzbu tarifnej odmeny považovať 1/13 výpočtového základu. Zároveň namietal, že nebola priznaná náhrada cestovného v sume 50,39 € a za stratu času v sume 106,20 €, pričom poukázal na vyčíslenie zo dňa 14.08.2023. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 823,84 € na účet právneho zástupcu pod č.: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

4 Žalobca sa k doručenej sťažnosti vyjadril podaním doručeným súdu dňa 29.09.2023, v ktorom uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za zákonné a správne. Súd správne zistil tarifnú odmenu, keď predmetom sporu bola suma 100,- € ako to vyplýva z podanej žaloby. Hodnota sporu je celkom jasná tak ako to vyplýva z podanej žaloby. Súd ani nemusel nijak osobitne hodnotu sporu zisťovať. Z obsahu podanej žaloby je celkom jasné, že táto sa týkala majetkovej hodnoty vo výške 100,- €. Akékoľvek iné závery sú špekulatívne. Žalobca tak navrhol, aby súd podanú sťažnosť zamietol a priznal mu náhradu trov sťažnostného konania.

5 Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

6 Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

7 Podľa § 251 CSP, trov konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

8 Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

9 Podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch.

10 Podľa § 16 ods. 4 vyhlášky, na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

11 Podľa § 17 ods. 1 vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

12 Po posúdení sťažnosti žalovaného súd dospel k záveru, že táto nie je dôvodná.

13 Žalovaný namietal nesprávny výpočet základnej sadzby tarifnej odmeny, keď podľa jeho názoru je predmet konania neocniteľný v zmysle § 11 vyhlášky. Z podanej žaloby vyplýva, že žalobca sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vylúčiť náklad – odmenu za zastupovanie vlastníkov v sume 100,- € ako jednorazovej sumy z ročného vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu a o túto sumu opraviť ročné vyúčtovanie nákladov za rok 2018. Z konštrukcie ustanovení § 10 a 11 vyhlášky vyplýva, že

za tarifnú hodnotu sa považuje výška peňažného plnenia alebo práva, ktorých sa právna služba týka a až keď nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch je základnou sadzbou tarifnej odmeny jedna trinástina výpočtového základu. Vyhláška tak jasne preferuje reálnu hodnotu predmetu sporu pred postupom podľa § 11. Z podanej žaloby bolo zrejmé, že žalobca sa domáhal vylúčenia sumy 100,- € z ročného vyúčtovania nákladov za rok 2018 vypracovaného žalovaným, ktorú je tak potrebné považovať za tarifnú hodnotu. V tomto smere nemožno prisvedčiť námietke žalovaného, že súd pri určovaní výšky náhrady trov konania svojvoľne určil hodnotu predmetu sporu, keď táto jasne vyplývala z podanej žaloby. Námietka žalovaného, že predmet konania nie je možné oceniť v peniazoch tak nie je dôvodná.

14 Žalovaný zároveň svojou sťažnosťou žiadal dodatočne priznať náhradu za stratu času a cestovných výdavkov v súvislosti s účasťou na pojednávaní dňa 07.10.2020. V tomto smere sa súd stotožňuje s právnym názorom uvedeným v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 109/2020 zo dňa 23.06.2020, podľa ktorého: „Sťažnosť proti rozhodnutiu súdneho úradníka nemôže slúžiť ako prostriedok, ktorým sa má docieľiť náprava, resp. zvrátenie následku skoršej procesnej pasivity strany sporu (III. ÚS 191/2020).“ (ods. 45) „Ako už ústavný súd uviedol, cestovné a náhrada za stratu času predstavujú také zložky trov konania, ktorých konkrétnu výšku súd nemá možnosť určiť bez adekvátnej procesnej aktivity strany sporu, ktorej takéto trovy vznikli. Za daného stavu je potrebné, aby strana, ktorá sa domáha priznania náhrady trov konania vo výške, ktorá jej prináleží, riadne a včas, teda ešte pred rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka o výške náhrady trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP, predložila súdu všetky potrebné doklady preukazujúce vznik a výšku trov, ktoré nevyplývajú z obsahu spisu.“ (ods. 46) „Ústavný súd konštatuje, že princípu spravodlivosti i v súčasnosti aktuálnym zákonom, v medziach ktorých sa možno domáhať základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy, sa prieči, aby v dôsledku procesnej aktivity sporovej strany, ktorá sa sťažnosťou podľa § 239 a nasledujúcich CSP domáha nápravy rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, bola dodatočne na základe podania učeného až v rámci konania o takto podanej sťažnosti priznaná protistrane náhrada trov konania, ktorých výšku táto protistrana opomenula preukázať, a náležite vyčísliť pred rozhodovaním vyššieho súdneho úradníka podľa § 262 ods. 2 CSP, a to za stavu, keď okolnosti veci neindikujú, že by protistrane vo včasnom preukázaní a vyčíslení trov bránila objektívna prekážka.“ (ods. 48). Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalovaný, resp. jeho právny zástupca si trovy konania vyčíslil až po doručení napadnutého uznesenia a v rámci konania o sťažnosti sa domáhal dodatočného priznania trov. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že právna úprava nepredpokladá výzvu zo strany súdu na vyčíslenie trov konania, takéto vyčíslenie je plne založené na procesnej aktivite strany. Strana však vyčíslenie trov konania predložiť nemusí, v takom prípade výšku trov určí súd podľa obsahu spisu. Ako už uviedol ústavný súd, cestovné a náhrada za stratu času sa zo spisu nedajú určiť bez procesnej aktivity strany sporu. Za daného stavu je potrebné konštatovať, že procesnú pasivitu strany nie je možné zhojiť v konaní o sťažnosti, navyše poukazujúc na skutočnosť, že strane nebránila žiadna prekážka si riadne vyčísliť trovy konania pred vydaním uznesenia o výške náhrady trov konania, najmä v prípade ak požaduje náhradu tých trov, ktoré nevyplývajú zo súdneho spisu.

15 S poukazom na vyššie uvedené, že vyšší súdny úradník postupoval správne za aplikácie správnych právnych predpisov a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia a sťažnosť žalovaného zamietol ako nedôvodnú.

16 Ohľadom uplatneného nároku na náhradu trov sťažnostného konania, ktorý si uplatnil žalobca vo vyjadrení k sťažnosti, súd uvádza, že sťažnosť nepatrí medzi riadne opravné prostriedky, nie je zaťažená poplatkovou povinnosťou, pričom ju nie možné považovať ani za podanie vo veci samej. Vyjadrenie k sťažnosti je navyše dobrovoľný úkon, nakoľko protistrana má možnosť a nie povinnosť sa k nej vyjadriť, z čoho vyplýva, že takéto vyjadrenie nie je nevyhnutné pre obranu svojich práv. Navyše je potrebné vziať do úvahy aj časové hľadisko vzniku trov, keď: „Podľa novej právnej úpravy (§ 251 CSP) sa za trovy konania považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t. j. v období od začatia konania (§ 156 CSP) do jeho skončenia (právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, ktorým sa konanie končí).“ (ods. 50 nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 207/2019 zo dňa 26.09.2019). Náhrada trov za tento úkon tak žalobcovi nepatrí.

Poučenie:

č. k.: 9Csp/54/2019-

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.